

XXIV международен фестивал „Мартенски музикални дни“

С МЛАДЕЖКА ЖИЗНЕНОСТ И ОБАЯНИЕ

Когато на концертния подиум застанат деца и музицират с неподправено и чисто вдъхновение, с амбицията да постигнат искрено и емоционално пресътворяване на музикалната идея, тогава се създава особена, топла, жизнерадостна атмосфера. Още повече, когато изявата носи и белег на празничност. В концерта на Младежкия симфоничен оркестър гази приповдигнатост бе резултат от юбилейното честуване на 25-годишнината на оркестъра и първо изпълнение на ораторията „Една милионна песен“ от Петър Ступел с участието на Представителния детско-юношески хор „Дунавски вълни“ при Окръжния пионерски дом.

В концертната програма бяха включени Увертюра към операта „Вълшебният стрелец“ от Вебер, симфонична поема „Тракия“ и „Ръченица“ из сюитата „Тракийски танци“ от Петко Стайнов. Изпълнението на тези три пиеси продължи светлия и радостен тон на тържественото честуване в началото на концерта. Волещо чувство в интерпретацията бе желанието за творчество, бликащата жизненост и внимание към музикално-тематичните стойности на творбата. Младите музиканти показаха сериозно отношение и стремеж да изградят и постигнат единната драматургична линия при Вебер, широкото мелодично дихание на симфоничната поема и пъстрата жанрова картина на „Ръченица“ от Стайнов. Несъмнено този симфоничен ансамбъл е школа за бъдещите професионални оркестранти филхармонии. Ето защо техните прояви се следят с внимание и загриженост. Позволявам си едно пожелание за по-прецизна и професионална диригентска мисъл, както и по-сполучливи репертоарни решения. Това би извело представителите на българската музикална младост към цялостно творческо израстване на състава.

Мигове на вълнуващо музикално преживяване и силен емоционален акцент на концертната вечер — така бих определила първото изпълнение на новата оратория на Петър Ступел — „Една милионна песен“ по текст от Георги Струмски. Истински жива, светла и най-важното близка до детската душевност музика, изпълни залата. Изградена в седем части, вска от които със собствен творчески замисъл, ораторията е тематично обединена от тържествената звучност на пионерската песен, тя е химн на всеобща искрена вяра, атмосфера на детската игра и радост. Особено силна е III част — „Училище номер едно“, разказ за децата от Ястребино. Много внимателно, с чувство на преклонение и нежен лиризъм авторът пресътворява и „превежда“ на езика на музиката детски те преживявания от срещата с подвига на малките герои.

Участието на хор „Дунавски вълни“ доказва правилните насоки на диригентска работа (от 1982 г. съставът е поверен на Пламен Георгиев). Изживяната радост, удоволствието да музицират, да пеят с артистично вдъхновение, да изразят своята творческа позиция, без да се пренебрегва вокалната работа — това безспорно е резултат на трудна и продължителна работа. Трябва да признаем, че хористи, диригент, хормайстор (Слава Димова) и оркестър защитиха достойно композиторските задачи. Приета много топло и сърдечно от препълнената с публика зала, ораторията има успешен и силен старт. Нека това изпълнение не остане единствено в музикалния живот на града.

И накрая бих искала да се присъединя към един отзив от доста подробно подготвената програма към концерта: „Браво на възрожденския дух на диригента Вачев...“. И когато работата и музикалното достойнство носят белег на професионализъм, когато творческите сили се подчинят на верен музикален усет и вкус, тогава очакваме постижения с неподправено творческа стойност.

Дария КОВАЧЕВА